

full DOMINICAL

Aportacions de la fase diocesana del Sínode

El dia 23 maig s'envià a la Secretaria del Sínode de la Conferència Episcopal Espanyola el document de síntesi de les aportacions diocesanes a la fase preparatòria del Sínode de Bisbes: «Per una Església sinodal: comunió, participació, missió». Aquestes aportacions s'han tingut presents en la síntesi final de totes les diòcesis presentada a Madrid el dia 11 de juny. El document diocesà, amb la síntesi de les aportacions, es presentarà les properes Jornades Transmet, els dies 22 i 23 d'octubre.

Oferim aquí un recull de les conclusions i aportacions més significatives que s'han fet arribar des dels grups sinodals de la diòcesi:

1. S'ha reflexionat molt sobre la dimensió espiritual i sobre la necessitat de la seva atenció i cura per part de tots, especialment dels preveres i religiosos, i s'ha destacat la centralitat de Jesucrist i la necessitat de deixar-se guiar per l'Esperit Sant. Cultivar especialment l'oració, generar espais de pregària i d'adoració a les comunitats parroquials i als moviments. Cuidar les celebracions litúrgiques perquè siguin moments especials per celebrar amb dignitat.
2. S'ha remarcat la necessitat de conèixer-nos més, escoltar-nos més i valorar-nos millor els cristians, intensificant la comunió, com una actitud bàsica que pot ajudar a crear una cultura de la sinodalitat. Amb aquesta actitud s'ha subratllat la importància de ser proactius, conscients que ens estem convertint en una minoria creativa, però amb capacitat d'incidir a la societat, oferint els principis de l'humanisme cristià. Ser una Església acollidora, acceptant la pluralitat, amb respecte i valorant cada persona.
3. La necessitat del testimoni dels cristians enmig de la societat, a través d'una sòlida formació, amb corresponsabilitat missionera dels laics i participació a la vida de la societat des d'una fe explícita i madura. Una formació a partir del Magisteri de l'Església, especialment del Concili Va-

ticà II i la Doctrina social de l'Església, la Bíblia i la Litúrgia. Tenir cura del seu acompanyament tant per part de sacerdots i religiosos com també de laics.

4. La necessitat d'incrementar la presència i la participació de les dones en els organismes de corresponsabilitat i en la presa de decisions en les comunitats, des de la igualtat en la dignitat de l'ésser humà, segons els principis cristians.
5. Es valora molt la implicació dels sacerdots en el servei a les comunitats. Es constata la sobrecàrrega que sovint porten en l'exercici del ministeri. Es valora especialment la seva presència en les parròquies, institucions i moviments i, sobretot, el temps que dediquen a escoltar i acompanyar les persones.

6. S'ha proposat la necessitat de crear equips d'evangelització a l'organigrama normal d'una comunitat parroquial per ajudar els cristians a prendre consciència que som una Església en sortida a la trobada de la persona. Dotar les parròquies, els moviments i les comunitats de veritables plans i projectes d'evangelització organitzats des de les comunitats mateixes i l'Església diocesana.

7. Potenciar la pastoral vocacional, la pastoral matrimonial, el diaconat permanent i els ministeris laicals de lector, acòlit i catequista, aquest darrer instituit recentment pel Sant Pare.

8. Utilitzar més i millor les xarxes socials i els mitjans de comunicació per difondre i donar a conèixer el missatge de la Bona Nova. Ja sigui a través de la implicació en els mitjans existents a la societat, ja sigui a través dels mateixos mitjans que l'Església va generant, i fent-ho amb rigor i professionalitat.

DIUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,17-18.20.28-29)

Fill meu, sigues modest en tot el que facis, i et veuràs més estimat que el qui dona esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor.

Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta.

El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

Salm responsorial (67)

R. Instal·la'reu els pobres, Déu nostre, al país fèrtil del vostre patrimoni.

Que s'alegrin davant d'ell els justos, / que no planyin res per celebrar el seu triomf. / Canteu al Senyor, lloeu el seu nom, / celebren davant d'ell el seu triomf. R.

Déu és pare d'orfes, defensor de viudes, / des del lloc sagrat on resideix. / Déu dona casa als desemparats, / allibera els captius i els enriqueix. R.

Senyor, vau fer caure una pluja abundant / per fer els vostres camps esgotats; / vau allotjar-hi la vostra família. / Instal·la'reu els pobres, Déu nostre, / al país fèrtil del vostre patrimoni. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,18-19.22-24a)

Germans, vosaltres no us heu acostat en aquella muntanya palpable del Sinaí, que era tota ella foc ardent, foscor, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc del corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

✦ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 14,17-14)

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convidi a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: "Cedeix-li el lloc", i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, tot avergonyit. Més aviat quan et conviden ves a ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: "Amic puja més amunt". Llavors seràs honorat davant de tots els qui són a taula, perquè tothom que s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit».

Després digué al qui l'havia convidat: «Quan fas un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors: ells no tenen res per a recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos».

Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 3,17-20.28-29)

Hijo, actúa con humildad en tus quehaceres, y te querrán más que al hombre generoso. Cuanto más grande seas, más debes humillarte, y así alcanzarás el favor del Señor. «Muchos son los altivos e ilustres, pero él revela sus secretos a los mansos». Porque grande es el poder del Señor y es glorificado por los humildes. La desgracia del orgulloso no tiene remedio, pues la planta del mal ha echado en él sus raíces. Un corazón prudente medita los proverbios, un oído atento es el deseo del sabio.

Salmo responsorial (67)

R. Tu bondad, oh, Dios, preparó una casa para los pobres.

Los justos se alegran, / gozan en la presencia de Dios, / rebotando de alegría. / Cantad a Dios, tocad a su nombre; / su nombre es el Señor. R.

Padre de huérfanos, protector de viudas, / Dios vive en su santa morada. / Dios prepara casa a los desvalidos, / libera a los cautivos y los enriquece. R.

Derramaste en tu heredad, oh, Dios, una lluvia copiosa, / aliviaste la tierra extenuada; / y tu rebaño habitó en la tierra / que tu bondad, oh, Dios, / preparó para los pobres. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 12,18-19.22-24a)

Hermanos:

No os habéis acercado a un fuego tangible y encendido, a densos nubarrones, a la tormenta, al sonido de la trompeta; ni al estruendo de las palabras, oído el cual, ellos rogaron que no continuas hablando.

Vosotros, os habéis acercado al monte Sió, ciudad del Dios vivo, Jerusalén del cielo, a las miríadas de ángeles, a la asamblea festiva de los primogénitos inscritos en el cielo, a Dios, juez de todos; a las almas de los justos que han llegado a la perfección, y al Mediador de la nueva alianza, Jesús.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 14,17-14)

Un sábado, Jesús entró en casa de uno de los principales fariseos para comer y ellos lo estaban espionando. Notando que los convidados escogían los primeros puestos, les decía una parábola: «Cuando te conviden a una boda, no te sientes en el puesto principal, no sea que hayan convidado a otro de más categoría que tú; y venga el que os convidó a ti y al otro, y te diga: "Cédele el puesto a este". Entonces, avergonzado, irás a ocupar el último puesto. Al revés, cuando te conviden, vete a sentarte en el último puesto, para que, cuando venga el que te convidó, te diga: "Amigo, sube más arriba". Entonces quedarás muy bien ante todos los comensales. Porque todo el que se enaltece será humillado; y el que se humilla será enaltido».

Y dijo al que lo había invitado: «Cuando des una comida o una cena, no invites a tus amigos, ni a tus hermanos, ni a tus parientes, ni a los vecinos ricos; porque corresponderán invitándote, y quedarás pagado. Cuando des un banquete, invita a pobres, lisiados, cojos y ciegos; y serás bienaventurado, porque no pueden pagarte; te pagarán en la resurrección de los justos».

COMENTARI

«Tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

A tothom ens agrada, en un espectacle, de tenir un bon lloc des d'on gaudir-ne, i millor si és un lloc preferent. Hi ha qui és capaç de pagar molt per assolir els millors llocs. Passa també en l'àmbit social, a tots ens agrada de ser els primers i els millors. Jesús, però, ens convida a fer tot el contrari.

Jesús és un mestre famós i tots s'afanyen per tenir-lo a casa i escoltar-lo. A casa del fariseu de l'evangeli d'avui passa el mateix. Tothom s'afanya per ocupar els millors llocs del banquet, aquells que són a prop de la presidència on jeia Jesús, segons el costum grecoromà de l'època.

A la vista d'això Jesús proposa una nova paràbola. Afanyar-se per ocupar els millors llocs pot comportar un risc: que vingui l'amfitrió i es faci retrocedir, a la vista de tothom, a un lloc menys considerat. Jesús proposa una estratègia, la de triar els pitjors llocs, per tal que, si de cas, vinguin i et facin ascendir a la vista de tothom.

Aquesta estratègia es transforma en un ensenyament sapiencial: tothom que s'enalteix serà humiliat, i qui s'humilia serà enaltit. I és que Déu no veu les coses com nosaltres les veiem, sinó des d'una perspectiva ben diferent. La nostra gran preocupació és la de ser reconeguts i la de tenir les millors coses. Quan el cor està posat en el Regne i en l'oferta de salvació que Déu fa a tots, fins i tot, i preferentment, als exclosos de la societat, aquest desig de reconeixement es torna ridícul.

D'altra banda, el banquet en què es troba Jesús li dona peu a parlar dels convidats. Nosaltres convidem els familiars i amics, i aquells dels qui volem aconseguir alguna cosa o agrair-los un favor rebut. Els serveis de promoció conviden famosos i «gent guapa» per atreure possibles clients als seus negocis. Jesús capgira novament els criteris humans, i ens diu que hem de convidar els exclosos i necessitats, sense esperar res a canvi.

Jesús toca el voraviu més pregon del nostre cor: els desitjos de sobresortir, de posseir, de barrejar-nos amb la flor i la nata del nostre món, de ser els millors... i ens proposa com a conducta per a entrar al Regne la de barrejar-nos amb els indigents, la de renunciar als nostres desitjos més espontanis, la de fer com ell, que essent ric, «es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa» (2Cor 8,9).